

ההוי"ם אבל צליל תגזיר ונדח היום לכלול יום צליל ולכן הקדים ההוי"ם אל אהי"ם ואלדכ"י דכורא דבישא וציר' נוק' דבישא: (') **רע"ה** לדיק שחעיין צמ' מיי שגם ט' הסקו' דרו'הנטיקין' כענין יחמק וחנזקוק שפביא הוא זל"ה"ה נאמר שזוהר דהרומה סו' וקאו' הנטיקין כפוליס הוא שגמס הזכר רום העיקר והוא שורש הכשאל צמיו ורומא צ' הכל הולא עיפיו לפי הנקצה צקוד הנטיקין ונעט' נקצה דזיל' נקרהא עמיד כנאוסה **נכד"ן** צמס הנקצה צ' רומין ח' שורש וט' הכל יולא מפיס נפיוצקוד נטיקין ונעט' זכר ככו' וצ'נכא אל הביארכי ס'ל'א"ח הם הוי"ם ואהי"ם כן סל' רומין הוי"ם ואהי"ם וכשונטיקין זל"ז שוהנצה הוי"ם דכור' והיא נותנת צמיו אהי"ם נוק' לזה צימוד הקדוש הזה חוזקין כנחלחן שטס"י של נוק' אהי"ם וטל דכורא הוי"ם ח"ם אחר הנטיקין צמיו פלהזכר הוי"ם הוי"ם דכורא וכן צנוק' חוזר להיות אהי"ם זהו זוג אר"ל וכעד"ז צוזן' סוי"ם ואלדכ"י שטעט"י שכשלוצס יהסר נאלדכ"י אוח נו"ן וצאקוונא אוח' וצוהי"ם יהסר אוח' ה' וצמקומה אוח' נו"ן הולכים אחר הרוב וצפרט חמורסס אוחיות הנקצות טהם סה' והן' וצפרט טהם החסויים ללו"א סהרנשסס כיכרת והר' לכן להורות על עיקרב סה' ודי צזס וצפרט כי אוח' כ'היא חיו' כמו ס' ח' של הוי"ם (')

בונה ב'

כבר הודעהיך כי ג' עולמות צי"ע ועולם הנצירה הכוחיות שלו הוא שם אל שד"י ועולם היצירה הוא ח"ל יס"ה ועולם העשי' הוא ח"ל אלדכ"י וכבר ידעת כי האדם יש לו חוקמה נעט' בכל צמח וון האל' וון הנצירה וון היצירה וון העשי' וציל' מ"ס וסחלקת צמ' האל' ואח"כ ציוס ח' כשארים עונו ג' צמ' של צי"ע וציוס שכי וסחלקת צמ' הנצירה וכשארים צמ' יצירה ועשי' וציוס שלישי וסחלקת צמ' יצירה וכשארית צמ' עשי' אח"כ ציוס דביעי וסחלקת גס צמ' העסי' וצמ' חוקמה שצח טעצרה כי כבר ידעת כי הוא שציעי ואמלעי ולכן ציוס דביעי חוזר האדם לקבות חוספסחקדוט' לצצח הצחה וצמ' העשי' וציוס חמוישי וצמ' יצירה וציוס שיטי קונה וצמ' צריא' וציוס שצח כחוקב צו צמ' אליל' ולכן ציוס ח' יכוין ממיד שסס ח"ל שד"י שיושך לו הארה וטס לקיים לו חוקמה שצח טעצרה וצמ' צריא' וציוס שכי עון ח"ל הוי"ם וציוס שלישי וון ח"ל אלדכ"י ואח"כ ציוס דביעי להמשיך הארה לצצח הצחה וון ח"ל אלדכ"י וציוס חמוישי וון ח"ל יס"ה וציוס שיטי וון ח"ל שד"י אבל דע כי בג' ימי' ראשונים חכוין כי ח"ל שד"י וח"ל אלדכ"י טהם הנקצות דצריאה ועשי' וצמ' לאס וח"ל הוי"ם דיצירה וצמ' ישראל ז"א אבל בג' ימים אחרונים יכוין אוחס ציעקב ורמל:

(') **רע"ה** פי' חב"ת נה"י דעהי' וכו' וא"א וכו' ואר"א ויסקו"ת ויסרמל וללח ויעקב ורמל העצרכים הצכורים ציאי חמול כמו ששלחו לנו מחס חוב"א וידוע כי כל צמ' כחמ דכל פר' הוא עמי' וכו' ח"א וכו' הנק' מוחין דכח' וסנ' ד' דכל סר"ס חר"א ויסקו"ת ומג"ת דכל פר' ישראל וללח וכה"י דכל פר' יעקב ורמל לכן בג' ימים סה' טהם חב"ת ישראל וללח ונ' ימים אחרונים טהם נה"י סס יעקב ורמל (')

בונה ג'

ציוס ח' חכוין חויד צטס ק"ג וציוס צ' חכוין צטס מ"ס וציוס שלישי חכוין צטס צ"ן אח"כ יכוין חמט' למעל' יום דביעי צטס צ"ן יום חמוישי צטס מ"ס יום שטי צטס ק"ג:

בונה ד' ציוס ח' חכוין צלות ס' ראשו של הוי"ם וציוס שכי צלות' של ההוי"ם, וציוס שלישי צלות ה' אחרוב' של ההוי"ם ואח"כ חכוין חמט' למעל' צטס מ"ס וצטס

אחרונים, ציוס דביעי צלות ה' אחרוב' של ההוי"ם ציוס חמוישי צלות' של ההוי"ם ציוס שטי צמ' עילא' של ההוי"ם **בונה ה'** כבר ציארנו כ' ציוס צ' ציוס ה' חכוין צילי' צטס ח"ל יהו"ס שצילי' גס חכוין אל טס צג מ"צ של אצביח"ץ לפי צטס צג ו"צ הזה הוא צילי' ככודע וחכוין בכל הז' שצות שצו להעלות צהס צמ' נכפשך וון העשי' ליציר' ע"י טס מ"צ הזה חוונס ח"ס הוא יום שכי חכוין שגובר טס קר"ע שט"ן על כל שאר השמות כדי טעל ידו חעלה. (') **רע"ה** פי' כי איס ישראל' לאיחסר לו כר"ן צכ"ו טהוא צין וצמ' עליו' צין וצמ' חסחוכ' וע"י חפסלות והו"ט כר"ן שלו וצכרים וציע' נקיוע הפלויכים ככ"ל אבל קאי על סכפס שצאה לו צקוד חוקמה שצח טכשארית צו עד יום ג' וכן של יום ד' שחקבל הארה וצילי' טע"ג וכעד"ז נפשו ספרעית (')

ואס הוא יום חמוישי' חכוין שגובר טס חק"צ עכ"ע, גס לצי' לסלצ ולקשר זה טטס עם טטס סאחרון פי' כי כיון טהכונה שלך היא כדי לקבל חוקמה שצח וכבר ידעת כי טס של יום השצח הוא שקול'ה ולכן לדיק טהס הוא יום שכי חשלב וחקשר טטס של קר"ע טע"ן טהוא של יום שכי טס של שצח טהוא שקול'ה כזה טעקע"י טעליכ"ת ואס הוא יום חמוישי' חשלב טס של חק"צ עכ"ע טס שקול'ה כזה טעק"ק צוועלניע"ת שקבל - הארה של היום סהוא וון טטס של שצח: (א"ך) וכלן עורינו ז"ל סדר לנו צציר של כל יום ציחר שחת והוא לקוח וון כוונס צ' עד כלן יע"ס) **בונה ו'** חכוין להעלות נכפשך וון העשי' אל גרד יליכס צאופן זה דע כי הכה קוד הכנפים סס הנועטפסיס וצעל' אה האדם לעעל' ככודע כי חין סעוף מורח למע' אלל' ע"י כנפיו והכח הכנפיים צצוף סס סזכרונות צאלס (') **רע"ה** פי' כי כל קוד העליה שאלס חכוין וכוון ע"י כ"י וכיוולא עכוין צמג"ת שלו כי האדם ונכצח לקדושה עליונס (')

וכבר ידעת כי חוטס חקדים סס וחספטיס צו"ק סגוף ויט צהס חקדים ווכיקס טטס צעהי סזכרונות וצליש' העלין של סגוף ומטס ולמטה סס מגוליס והנה זהו העעס של עסיפת סאלס על ידי סכנפים טהס סזכרונות ולל על ידי הרגליס או אצרים אחרים והעעס הוא לפי טהססדקי' אשכר צעהי סזכרונות סס סחומים ואיכס יכול' להאיר ולסחפטיע' וכל דבר שיושצ דחוקב גדול וצעקוס לר' הוא נוהן כחור צפכים ולז' וסחנועע לכאן ולכאן כדי לללח למוך וע"י אוחו סכנפיוע הוא עסחכדך והכס אלו חסקדים שטסס סס לעב' דעת לפי שטס סס שטסס וצקוונס אבל אלו חסקדים סווסחפטיס סס אורות סווסחדקסיס צהס ולכן סס רוליס לעלות לנעלה עד טטסס טעצרת כדי לקבל הארה וטס והס מעופסיס לעלות למעל' וכיון טהמקוס לר' דחוקב והס רוליס לעלות סס מעל' אה האדם ג"כ עעהס למעל' וכהי כעעס למה ענין הכנפ' סס צזרעו' ויח' וצמ' עקומו' סגוף הנה זו היא הכופ' סחכוין כי הנה כל כעליות כס ע"י טס צג ו"צ ככודע ולכן חכוין כי טס אצביח"ץ הוא צזרעוך היציר' וטס קר"ע טע"ן הוא צזרעוך שסמל' וטס נכדכ"ס הוא צצליש' חח"ת העליון חווכוסה וע"י ג' השמות אלו עעופסיס אוחס חסקדים אשכר טס לעלות למעל' אל טטסס טהוא

דעת וצדך עלייה' סס מעניס חת האדם עוונס על היציר' (א"ך) עיין צט' הקדמות ד' כ"א ע"צ ע"ס סרפי' טומודיס עעצל' לו וצככר טלוס ד' ל"ג ע"א ועיקר סכוכות הזלח היא צכל לי' וכמ"ט צט' סכווכות דרוס ס' מדוקט' הליל' ד"ס אח"כ חכוין כאלו נפסרת וועולס ונכפשך עילת' ונעטיה

משבת שעברה

משבת הבאה

ס' ב' ע"ב

שש שנים מקח ומכר הולך עיבור אחד להשלים המוחין וזה הציבור היה בסוד השינה כי כמו שאנו בכל לילה משלים נשמותינו בסוד השינה למעלה בסוד המלכות לכיות מין נוקבין שבה כן היה הפעול בזמן שהפנימי שלהם הנקרא נשמה שלהם עלתה למעלה בנשן אימת פילאה להיות שם בחינת מין נוקבין שבה והפעול הוא כי בחלה נודונו אר"ח פשם ראשונה וטוחן בה הוא רוחא ואחגניו בגווה חה הרוח נעשה בחינת עלי ובתוכו הם המ"ן שלה ואולויה הוא רוחא דהיב בגווה לא היה יכולת אל הנקבה שהיא דינים לקבל מ"ד של הזכר שהם חסדים ולכן הולך למיבב הוא רוחא מדיליה בגווה ואל סוד זה רמזו רז"ל באמת: אין האשה כורתת ברית לאלא למי שפשא' כלי ואח"כ מאז ואילך כשחזרים להודווג יחד נוטן הזכר טיפת ד' נא פ"ח) מ"ד בנקבה בני הוא כלי הנק' רוחא דגניו בגווה וזו מלטייר שם לזרם הולד ומסתהה שם חדשי הציבור ונולד וילא לחוק ואז כהולדו כבר כלו המ"ן וכשאר הוא כלי בלי מ"ן ולכן אותם הבנים שכבר נולדו להיוותם תחלה מחוים בחוק הכלי הוא חוזרים ומשלי נשמהם שם בחוק הכלי הוא ונשמים שם בחינת מ"ן ועי"כ יש לאי יכולת לקבל מ"ד מאבא ונמצא כי כאשר העלו ז"ן את נשמהם למעלה בסוד מ"ן נודווג אבא באימת ויהיב לה מ"ד ואז נעשו להם בחי' מוחין והנה מוחין אלו הם נקראים אחסנתא דאבוי ואימיה וחרין עיסרין והנה הם ר' מוחין והפעול הוא כי הפרקים הראשונים דמו"ג דארך הם מוחין לאר"ח והפרקים השניים הם חרין עיסרין לזו"ן ועיד חזרים אר"ח לתא לזו"ן מוחין מבחינת איהם הפרקים הראשונים שמהם נעשו המוחין שלהם כנו' ובחינה זו נקראת אחסנתא דאבוי ואימיה וז"ס מ"ש באדרת דפרשה משפטים רישא דמלכא אחתקן בחו"ג והבן זה וקאי אחו"ג דאר"ח כנוכר ואח"כ אלו הד' מוחין נכללו סוף נה"י דאימת באופן זה כי חרין מוחין הנקראים אחסנתא דאבוי ואימיה והם ג"כ נק' אורחא דכיא ואשא דכיא נכללו זה בנלח וזה בהוד דאימת וחרין מוחין האחרים הנקראים חרין עיסרין וג"כ הם נק' אורחא ואשא סהם אלו נכללו חוק היסוד דאימת יחד ונעשה בחי' דעת המכריע בין חרין מוחין אחרים הנקראים חו"ג ד"א ולהיותו מבחינת חו"ג כנוכר לכן נעשה בחי' מכריע ביניהם ונמצא כי הד' נעשו ג' מוחין בו ואלו הם סוד ארבע פרשיות של תפילין כי הנה הם בחינת ד' פרשיות בבחינתם קודם הכנסת חוק נה"י דאימת שהיו ארבע אורות מקיפים אלו והנה בחינת' אחר התלכסס בנה"י קודם שיכנסו חוק רישא ד"א היה ט"ן דתפילין של ג' ראשין ואך בחי' הראשונה שהיו ד' אורות היטה כנגדה ט"ן של תפילין של ארבע ראשים והבחינה השנית שהיא אחר הכנסת סוף רישא ד"א אין לה רמז בפעול התפילין לפי שהתפילין היא בחי' אור המקיף מבחין ולא מבפני' ונחזור לענין ראשין כי כמו שהארם מעלה בכל לילה נשחחו בסוד מ"ן אחר היוותו בן יצ' שנה ויום א' כן ז"א מעלה נשחחו בסוד מ"ן אלא שיש בו הפרש והוא כי בעיד היוותו בן חשש שנים שעדיין לא באו לו המוחין הוא מעלה נשחחו כדי לקבל המוחין וז"ס מ"ש בגמ' שכן ט' שנים ביאחו ביא' והוא כי בו' שני' הראשו' נגדלו בו ו"ק כל זרעם אח"כ לרדך לקבל שני בחינות המוחין שהם בחינת היוותם ג' לנד ובחינת היוותם ד' כנו"ל והרי הם שנעה ועס ו' הראשו' הרי י"ג שנים והפעול הוא כי בג' שנים שהם הז' והח' והט' אז נעשה לו ההכנה לקבל המוחין ונד' שנים אחרו' נכנסו' בו המוחין והרי נשלם ל"ג שנה :

סוד היבום א) וכמו שביארנו תחלה כי בבית' ראשית' עושה אותה כלי ומניח בה חד רוחא וממנו יזבן סוד מלות היבום והוא כי הגה אחיו שמת הניח באשתו חד רוחא ובביתא אחיו החי המיינס את אשתו שהו' קרובו קודם שיבא בה גס רוח האח הזה החי שהוא היבם מקדים נשמת האח המת ומתחבר עס רוחו שהיה בחוק

אשתי וזה נעשה בשלשה הכנוס האחת היא רוח האח המת שהשאר באשתו הב' ט"י היבם הזה וביתא הג' ט"י כוונס היבם שמתחבן ביאחו בינשמתו להביא שם נשמתו של אחיו המת וז"ס חס' ימים אלו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסוף ויראה חס' היבם הזה ימים לבו וכוונסו אליו רוצה לומר אל אחיו המת יכרוס טי"כ כי רוחו של המת שהיה בנו האחי' וגם נשמתו של המת שכלכה לה לאיתו עולם שחיה' יאסוף יחד וישתתפו ויהיו חוק האשה היבמה הזאת ומתחבר ותלד אותם ויחזור המת בגלגול בעוה"ז ויחוקק :

א"ש רציתי לכתוב בזה סוד היבום והתליה האמתית אחרתי חגי אל לבי כי יחד עוב לכתובם בשער הפלות במקומם בפרשת כי תלד נפסקי כי ישנו אחים יחדיו ומת אחד מהם וכן אין לו יגו' ומלאת שם כי תלדטו

דרוש א' קטן במוחין דר"א

מקור כאשר עינד חזוניה מיראים אש"ס שאזי הפסיק ענינן כבר ביארנו כי מן נה"י דאימת נעשו המוחין דר"א כהיוותם מתפשטים בחיבו בכחינת קיום והנה הנלח והבוד דאימת חרין ירכין סתיפין חזוניה וזוהם סתום כחיכה ולכן מהם נעשו המוחין דר"א שהם חכמה ויבנה שנו וגם חרין דרושין וחרין ירכין דביה של חלו הם סתומים ג"כ חלל מן היסוד של אימת שנתפשט בקו אלמנר דר"א וזין בו סתום רק כפרק העליון שני ימות אחר נאפשט פד ההוא דר"א אבל מהם נלמסה שני היסוד דאימת מגילה ואורו יולא ועלה לכן שם נעשה גוף ז"א הנק' ח"ח שנו רחם מאד ותל גדול בו ואל זה מסנת אור הרב העלה ויולא מפי היסוד דאימת' כנו' לכן נשחחה הח"ח דר"א להיתרו רחב יותר מגל שאר חנריו

דרוש קטן קרובא אל הזכר

כבר ביארנו כי הז' החחוינו' שכפרלוק העליון הם לנדס (ג) מתלכסס בפערלוק ההחתק ממנו כי ג"כ אינם מתלכססו' כלל וזה הפעול נובג בכל הפרלופים ונמצא החסד דעתיק יומין הוא המתלכסס בכאר דר"א והגבורה דעתיק מתלכסת חוק חכמה דארין ולכן שערות דרישא פ"ב) שהם בחי' כתר וחסד הם שטיעין יסיר אבל שערות דדיקנא חזוניה קשישין וקשישין יסיר שהם מבחי' חכמה ונבוכה כנו' ושד"ז גם אימת עילאה איכה מתלכסס חוק ז"א רק בחי' ז' החמוניות שנה פ"ד כנו' בארין ועתיק ונמצא כפי זה כי שלש אחרונות דר"א אין בתוכם התלכססות אימת ואז מהם נעשו בחי' המוחין דנוקב' דר"א כי חילוי גם בתוכם נהפסטה אימת לא היה כח בנוקב' דר"א לסבול כח האררם בתוכם בבחינת מוחין :

דרוש ב' באציל' ובו יתבאר כמה בחי' של מ"ב וביאור פ' שרפים עומדים בזמנעל לז'

שם חליות נקרא כד (ד) מלשון **ואללתי מן הרוח** שפירשו במדליק מנר לנר גם הוא מלשון וכל אשר שאלו פיני לא הנלתי מסע והפעול הוא כי יש ב' בחי' בעולם האלי' ונקראים יראה פנימית ויראה חלוינית **יראה פנימית** הוא שהוא חפץ ורוצה לעלות ממקומו למעלה אל שרבו אבל נמנע מלעלו' לפי שיש לו יראה **יראה חלוינית** היא כי מתירא מלדת כל בחי' ובחי' שנו למטה ממדריגתה **והנה יראה בני' בגבורה** והפעול הוא כי ב' בחי' אלו נעשות פ"י שם בן מ"ב שהוא בחי' גבו' כנודס והנה הוא המעכב אותו שלא ישלה לשרשו **והפעול** הוא כי בהחלה קוד' שנתקן עולם האלילות כמבואר חלויני כל בחי' ובחי' ממנו לא היטה רק בסוד גלגלת הראש והפנינים בלבד ותיקוניה היטה שיהפסם בכל בחי' ובחי' גם ענין הגוף שבה וזהו ענין החיקון ואחננס אחר החקון כל בחי' מהם רוצה לעלות למעלה אל שרשה העליון ואז גם בן מ"ב שבה הוא מעכב אותה מלעלות לפי שאם תעלה לא הוכל לקבל האור ותסתבל כבהחלה בזמן מיתת המלכים **ואחננס** שחי אופני שם מ"ב יש בכל בחי' מהם הא' הוא ענין שם ההוי"ה אשר יש בפשוטה ובמלואה במילוי מלואה מ"ב אותיות ואלו המ"ב נחלקי' בכל י"ם פרשיות

הגרות וביאורים א) פ"ח שפר המלכים ס"ו וט"ן ענין סוד היבם כשה"מ וכשה"ס ח חלל וכשפר הנלגלים הקדמה ג' ח' פ"ח נסושו והלסין ונמו שביארנו כו' אינו מדוקדק וכך נרדך להיות ונמחי דאמרין שהעשה אותה כלי מאשר כה רוח מונח כזה ענין היבום והוא וכו'. ב) (פיל דת"ז פ"כ דרוש ביאור כניסת המוחין פ"ח שפר ל"א פ"ג כבודך. ג) פ"ח שפר פ"ח רפ"ד ונפנין שפס (מתח דטקבא פ"ח שפר חיקון הנקבא פ"כ כלל ו' יעו"ס. ד) עיין בפשט"ה סוף דרוש חיקון חלל דיה עינד לפיל פ"ח שפר המלכים פ"ח :

שער דרוש ב' באצ"ו ובו יתבאר כמה בחי' מ"ב וביאור פ' שרפים עומדים ממעל' התקדמות

דרושי א"א

הנה או"א נודונו (ד' אחד וספת אבא חכמה ונעשית חסד וספת אי' גשפח נכורה והכ' נעשו אחת וכנסתה ספת אבא בלימא כהיות סיפור הוא למעל' מהיריבי' נמצא שהחלק א' מחשבלל ונכנס בגלגל שנה ונעשו חכמה ושלח נכנס בהוד שנה ונעשה בינה והשמים שהם סו"ג נעשו דעת והכי יש"ג מוחין חכ"ד לו"א ולהיותם מלוכסו' כנו' הולכו להגדילה ולכן פלו ב' שלישי החסד ועלו נחממה שבו ונ"ל בכת הגלגל הגדיל שלישי ונעשה חכמה וכן מצד הגבור' אח"כ פלה שלישי א' מנלח ונתחבר עם השלישי של החסד הנשאר במקומו ונס' כל להם החסד הראשון מה' חסדים שנדפח והגדילים שלישי ונעשה חסד שלם אח"כ ירד החסד מן הה' חסדים ונכנס בשני שלישי הגלגל הנשארים במקומו והגדיל' שלישי ונעש' נלח שלם ופד"ז היה בקו שמאל ולפי שאתרו רז"ל במלוה יוסף האדם עד שלישי נמטה לכן לא היה שום הגדלה יותר משלישי אח"כ נגדל קו אמצעי באופן זה כי הנה להיותם שלם היו כקרני חגבי' הנה החסד הא' מן הה' חסדים הראוי אל הת"ח נבואו שם לא היה מכוסה כמו החסדים של נלח והוד אמנם שליטתו לבד היה מכוסה חוץ יסוד לימא כי הוא קלר וב' שלישי היו מגולים והנה מב' שלישי המגולים הא' הגדיל אח הת"ח והיסוד שבו והב' כלס לאחור ושם עשה כתר לנוק' דז"א והשלישי המכוסה הולך לכתר שלו וכתר שלה נעשו בכת אחת ומן ג' שלישי הגלגל דז"א נעשו חכמה וחסד וגלגל בנוק' ומג' שלישי ההוד שבו נעשו בינה וגבורה והוד שבה ומן ג' שלישי היסוד שבו השלישי הא' פלה לדעת שנה והוריד לה שם ה' גבורו' הגלגלות אליה להגדלת' ותחל' היו בו"א בסו' פקדון ופליה' גאמ' והיה האוכל לפקדון לאר' ומהשלישי הב' נעשית' ח"ח שבה ומשלישי השלישי נעשו היסו' והמל' שבה

דרוש ב' על הגז"ר אמר הכותב גם מלאחי (ה) להר"י הכהן ז"ל ולא נמנעתי מלכותו כאן הנה מזווג דאו"א נמשכו ב' טפות טפה א' ממוחין דאבא וביא בחי' חכמה לו"א וטפה א' ממוחין דלימא וביא מוח בינה לו"א ודעת עליון שהוא הכולל ומיחד יחד חו"ב והנה אלו נחלכשו כך חכמה נגלח דאבא ונגלח דאבא בחוץ נלח דלימא בסוד אבא טמיר ונגיו גו לימא כנו' באדרא כי אב' הוא בדמיון נשמה אל לימא ובינה נחלכשה בהוד דאבא והוד דאבא בחוץ הוד דלימא ודעת נחלכש ביסוד דאבא ויסוד דאבא ביסוד דלימא האמנם יסוד דאבא מתפשט יותר ויולא לחוץ מן יסוד לימא ואלו כלס נעשו מוחין לו"א הנק' ישראל וביסוד דלימא גנוזי' חרין עיטרין שהם חו"ג דחרין והם פקדון בלבד אללה ואלו לא נחלכשו כלל ביסוד דאבא רק ביסוד דאי' והוא בחי' דעת ב' לו"א בסו' כי אל דעות ה' חרין דעות ואלו מתפשטים עד החזה דז"א ומשם מחחיל רישא דנוק' דז"א ואמנם המליאו' שלה נשאר בו חמיר כענין שאמאר שימני כחוסם על לבך וגם משם מכנגד החזה דז"א מחחיל כתר של יעקב דכורא ונמצא שחמי' יעקב דכורא שוב לבחי' יעקב נוקבא הנק' רחל וז"ס יונסי תחתי חלואטי שוב אלי גם ז"ס ויהיו חלואטיס מלמטה רולה לומר מכנגד החו' דז"א ולמטה ויחדיו יהיו תמי' אל ראשו הוא כאשר לאה מתפשטת עם רחל ובחי' ז"א שיה אליה ובחי' זו מתפשטים המוחין הגו' כי יעקב דכורא לוקח נה"י דאב' בלבד כי היסו' דאבא שהוא חרוך מגיע עדיו ויעקב נוקבא לוקחם נכ"י דלימא וביסוד דאיס' הוא קלר וע"כ אין בו דעת אמנם החרין עיטרין כנו"ל שהיו בה בסוד פקדון הנה הם מתגלים והחמש נכורות נתפשטו בחג"ת נלח הוד של ז"א ונלח והוד

פרמיות שנכחי' הרי"ו כינ"ד הנה ד' אוחיות הווי"ה נפסוטה הם נכחתי של נכחי' הרי"ו ועשר אוחיות מלויה הם בחי"ב שבה וכ"ח אופיו' מלוי מלויה הם ב' החסות [א] שבה ופד"ז בכל י"ם שכלל בחינה ובחי' מהם והמ"ב ה"ב הוא באופן אחר כי אינינו מחלק רק ב' החסות שכלל בחינה ובחי' ולא בכל הי' שכלל בחי' ובחי' כמו הראשון זה אופן החלקו כי הנה הוא מ"ב אוחיות ומחלק ב' החסות' שהם ו' אוחיות בכל ספי' מהם וזה המ"ב השני נרמו בפסוק:

שרפים עומדים ממעל' לו שש כנפים שש כנפי' לא' בשתי' יכסה פניו ובב' יכסה רגליו

ובשתי' יעופף ונבאר עניינו (ב) אמר בשמים יכסה פניו הענין הוא כי הנה אלו המ"ב אוחיות נחלקו' לו' שמים **כל סס' בן ו' אוחיות בספי' אחת מהו' ספי' החסות והנה ב' אוחיות שכלל שם מהם** **בהם יכסה פניו** והספי' הרי"ו כדו להתכבד מלפנות למעל' ממקומם אל שרשה במקום ששם היתה בסוד נגלגל ופכו' בלבד בהיותו בבחי' נקודה ולא בבחי' ספי' גבורה כנו' והולך לזה היותם שתי אוחיות כי **האחת הא' משכנת האור הפנימי** **ואחת הב' משכנת את האור המקיף** שלא יעלו למעלה כנו' **והנה** פניו דקאמר בני' קמ"ו שהם ב' הווי"ת דס"ג טה ו' אוחיות שכלל א' מהם הם ע"ג פ"ג סך שניהם קמ"ו **וב' הווי"ת** אלו הם כחרין תשימים הנק' פנים ימין ושמאל והם כמנין פניו כי ב' שמים אלו הם סוד הפנים העליוני' כמבוא' אלליתו בסוד י"ג מדות **במלת ואמת ושם נח' כי הוא כחרין תשימין קרישין** אשר הם ו' הווי"ת דס"ג כי כל פנים הם מנחי' ס"ג ימין ושמאל **והנה** מלוי הווי"ה דלפני' דמ"ה עולה י"ם כניודש ואוחיו המלוי דמ"ה עולה עם כל הווי"ה א' משמים הגו' שהם ע"ג פ"ג ננו' אל הפנים ואם חתבר י"ט וע"ג יהיו ל"ב והם בראשי חיבו' **בשמים יכסה פניו בני' ג"ב** והנה ב' אוחיות שהם ב' שמים הגו' אלו מנסיים הפנים כדו שלא העלה הספי' הרי"ו ב' אוחיות הפנימי והמקיף למעלה **ובשמים** יכסה רגליו הם ב' אוחיות אחרות שכלל שם מהם אשר בהם יתשכבו שני אחרות המקיף והפנימי מלירד לתפס ממקומם כנו"ל והנה **בשמים** **רגליו ראשי היבוס רי"ו** והנה הוא ב' פעמים חק ח"ק והוא סוד פסוק אשר שחתי חול נכול לים חק עולם ולא יעברנהו גם ז"ס פ' קיל דודי דופק ר"ה בני' חק כי הנה הוא דופק למטה שלא ירדו ולכן הם שני פעמים חק לפעכ ב' האורות המקיף והפנימי שלא ירדו למס' ממקומם ולא יעברו חק המובבל להם כנו' **בשמים יעופף** הם שתי אוחיות האחרות שכלל שם מהם כי על ידי אלו ב' האוחיות **תעופף כל ספי' מהם למעלה** והענין הוא כי הנס שהשם הגו' משכב אותה מלפנות אל שרשה ממש אמנם עם כל זה מעלה אותה ומעופף' עד מקום אשר היה' שם נחחלה בה נקודה לבד בבחי' ראש ופנים בלבד כנו' ומעלה אותה עד מקום ע"ג) **הפנים בלבד שבנקודה הרי"ו ולא עד מקום הגלגלת'** ואז היא דומה כלהבת הזאת המחלבת ועולה למעלה אל שרשה ולא לגמרי והנה ב' אוחיות אלו הם סוד **שמות** **הא'** הוא שם אלהים וזהו לזורך האור הפנימי **והב'** הוא שם אה"ה ביודי'ן וזה לזורך האור המקיף וסניהם נרמו במלת **יעופף** **יע"ו בני' אלהים** **פ"ק בני' אה"ה דיודי'ן** (נ"ל שמאל עם הכולל) וכבר ידעת כי כל בחי' אלהים הוא ראש ג) לשול' וכמו שהודעתך כי **שם** של ראש הוא אלהים במלוי יודי'ן **ור'** של ראש הוא אחי' פשוטי' של אלהי' **ואל'** של ראש הוא כלל'ו' שהם גם ידעת כי אחי' מליאי' דאלהי' דהסי"ן הם בני' חלק והו ענין אות א' של ראש כי במלוא' נעשת א'

הגרות וביאורים [א] פנין בשער א"א פ"ה דפין הסדר כך אלם מלח נחממה וז"ס אוחיות אלם דמלא כבינה ולא כו"ח ואח"כ ראינו בספר ספי"ה כדרום חיקין היתם כפשו דיה שיך טו' שחמוג בסדר הו"ל סט"ו ככתר ומלא נכממה ומלא דמלא כבינה יו"ט וז"ס ט"ס נל כבאון (ב) פנין שער הליקויס דק קלי"ה ספי"ד ספי"ה דרשי מלח כפשו דיה שיך טו' נה"ש נכומת אונא נכח וכו' דק ר"ג שער מ"פ פ"ג ועיין שער דרושי הגלגל פ"ב כלל כ"ו ועי"ש פ"ה ט"ה לקמן דניו סוף פתור פ"ה פ"ה שער כמא נכסיו. ג) מנו"ס דק ס"ו ודק קב"ו ועי"ש. ד) הדין לדעת זה פנין נש"ח שער כ"ג כ"ז וכ"ז ועי"ש נ"ה שער כ"ז ספי"ה שהם וכסדר החלוקת זה פ"י החסדים לא חזר באום מקום לקמן דנ"ח ספי"ב וכפנין סדר נרמח הכתר דז"ן וז"ס דרו"ל לנקבא פנין ש"ה ספי"ה וע"ו מסס לקמן דנ"ח פ"ג וז"ס ללל דמ"ה שער פ"ה שער חיקין הנקבא פ"ו ושער הידח פ"ב יו"ט. ה) פ"ה שער ל"א ספי"א ללל דמ"ז ספי"ב ועיין פ"ה שער כ"ז ספי"ב פ"ה של המס :

כונות פרטיות

יום שני יכין.

ן דהריה יוד הא ואו הא אל יהוה זיא

ועית ימשך לו הארה משם להעמיד לו הוססת הרוח ^{מזכרת} ^{לדבר חכמה}
שעברה מבחי יצירה.

יהוה שמעיהל ברכיהל אהניהל ^{הת יכיא.}
^{אה"ח 6025}

קרע שטן יהוה ניקוד רת ואמר אלהים יהי רקיע.

יוד אלף הא הא ואו יוד הא הא אל יהוה

ומצד שהנבורה ענף הבינה לבן שם השולט בו הוא סג בניקוד צירי
יוד הי ואו הי ומצד שהיצירה מתגלית ביום שני לכן תכוין

גכ בשם מה בניקוד חולם יוד. הא ואו הא גם יכוין להעלות

נסשו מעשיה ליצירה עי שם מיב דיצירה ושם הגובר בו הוא קרע שטן
אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן נג"ד יב"ש בט"ר
צת"ג חק"ב טנ"ע יג"ל פז"ק שק"ו צי"ת
קשרקעו שצמינת שילוב שם שני ושביעי

יוד הָהּ וְהָהּ דעת הסניפי דנקי

גם יכוין מצפין ניקוד לך. מרגלא ה' א' דאהיה ושם יהוה
בני אלהים :

זס

כונות פרטיות יד

יום שרישי יט"ן.

ה אחרונה יוד הה וו הה אל אדני לאה אח"ח 8025

ועיין ימשך לו הארה משם להעמיד תוספת הנפש משנת שעב"ה
מבחינת העשייה.

יהוה חניאל להדיאל מחניאל ר"ת חלם אוצר החכמה

נגד יכש יהוה ניקוד ר"ת ואמר אלהים יקו המים

יוד אלף הה הה וו יוד הה הה, אל אדני

ומצד שהוא י"ם ג' רומז בת"ת ומצד שהעשייה שולפת בו הוא ב"ן

יוד יה וו הה

יוד הא וו הא

מצפין ניקוד סמים

דעת הסנימי דנוק קדישא

יוד הה וו הה

מרגלן י' דאיהיה ושם מצפין

יום רביעי יט"ן

ה אחרונה יוד הה וו הה אל אדני חל

ועיין ימשך לו תוספת הארה משם מבחינת הנפש משנת הבאה
מבחינת עשייה.

יהוה חזקאל רהשיאל קדשיאל ר"ת חזק

כשר

כונות פרטיות

בְּטַר צִתְגַּ יְהוָה נִקְוֵה רַחֵם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי סְאוֹתוֹת

יִוֵּד אֶלֶף הֵה הֵה וּו יִוֵּד הֵה הֵה אֶל אֶדְנִי

יִוֵּד הֵה וְאוֹ הֵה יִוֵּד הֵה וְאוֹ הֵה

דעת הסנימי דנקי אוצר החכמה מְצַפֵּן נִקְוֵה נֶסֶף

יִוֵּד הֵה וְאוֹ הֵה מְרַנְלֵן יִ דִּיהוּ וְשֵׁם אֶל

אה"ח 6025

יום המישי יבון

ו דהויה יוד הא ואו הא אל יהוה יעקב

ועיז יסוך לו תוספת הרוח משבח הבאה מבחינת היצירה

יהוה שמעיא רעמיאל קניאל רח שרק

חֲקַב מְנַע יְהוָה נִקְוֵה רַחֵם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם

יִוֵּד אֶלֶף הֵה הֵה וְאוֹ יִוֵּד הֵה הֵה אֶל יְהוָה

יִוֵּד הֵה וְאוֹ הֵה יִוֵּד הֵה וְאוֹ הֵה

גם יבון להעלות נסשו מעשיה לצירה עיי שם סיב דצירה

אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן נג"ד יכ"ש בט"ר צת"ג

חק"ב טנ"ע יג"ל פז"ק שק"ו צי"ת ושם הגטר בו הוא

חק"ב טנ"ע וישליבנו עם שקו צי"ת שילוב שם המישי

ושביעי חשקקבו מצניעת

י"ד

המלוכה בה ויבצר דרך מלכות דכחכ"ד דאלי' ומאיר וממשך נשפוט ודוחות דנרנח"י לכל פרטפי האלי' ואז מודווגים ג"ד ווי"ק דב"ד דישפוט וממשיכן מוחין ובחובם מלוכנים האורות הטוב לבני פרטופי תג"ם וזה"י דחילוניות דפנימיות דרו"ן ואז מודווגים השני פרטופים האז' דרו"ן וממשיכים מוחין ושפט ויטין להמשך המוחין והשפט המכר עם אור הא"ם המלוכב במלכות דפרטופי ח"ק ודפרטופי כחכ"ד וז"א דאילות ומחלככים גם במלכות דאלי' ואז יורד המלכות עם כל האורות הטוב ועובר דרך מלכות דכחכ"ד וז"א דכריאה ומחלכב גם במלכות דכריאה ומאיר וממשך נר"ן דנרנח"י לפרטופי הכריאה ויורד ועובר דרך כחכ"ד וז"א דילירה ומחלכב גם במלכות דילירה ימאיר וממשך נרנח"י דנרנח"י לפרטופי הילירה ויורד וממשך השפט והמוחין והאורות הגז' לכח"ב שהם פחיק וז"א ית"י דחילוניות דפנימיות דעשיה דאלי' דעשיה החמתון שהוא למלכות דכחכ"ד ואז מודווגים הפרטופים הגז' וממשיכים המוחין והשפט הגז' נק' כסות והאורות הגז' עם האור הא"ם מתפשטים ומאירים וממשיכים נרנח"י דנרנח"י לכל פרטופי העשיה ופ"י כן ניתן כח ועזו לפרטופים הגז' לכרר חלקי הכלים האורות בעשיה וממשיכים להם מוחין פנימיים ומקופים עם נרנח"י דנפס הנק' מוחין דעובר ואז נתקנים הצירורים הגז' קתת ומחשלים הכלים החילוניים דפרטופי האלי' האזכר והמחין דרו"ן האזכר עם הכיורין הגז' ועילים מהיכל להיכל עד עלוהם אל הילירה ומלבישים לכלים האמלעיים שלהם השומדים עם ביירה. וזהו שנהגיפט לכרוך שאמר שררך לכיון אל חיבור עם ב"ן שבעשיה עם שם מ"ה שביירה ושם ארז"י שבעשיה עם שם הוי"ה שביירה כי כבר נמרו כל חלקי העשיה דאלי' עם הכיורים לעלות אל הילירה פ"י אמירת סדר קרבנות. ומ"ש שפ"י אמירת סדר הקרבנות שולים הפנימיות חכ"ד דעשיה להלביש חילוניות נה"י דילירה וכעד"ן שולים כל המדרגות עד א"ם פנימיות כל מדרגה להלביש חילוניות המדרגה שפליה וכן בזמירות שולים עזר מדרגה אחת פ"ד האזכר וכן בעמידה עוד מדרגה אחת פ"ד האזכר כמ"ש כל ענין במקומו בע"ה היינו (ה) בבי"ע החתומים אבל בבי"ע דאילות שירדו לבי"ע החתומים לכרר כנז"ל הם שולים עם הכיורים שנברר מכל עולם ועולם ועולים לגמרי מוטבם לעולם כמ"י עד עלוהם אל האלי' בעמידה שאז שולים למקומו האמיתי שכל"י במקום שהוא עתה בחול שאף האלי' היו במקומו האמיתי כי בחול יורדים כל האזכ"ע ומחלככים בינו החול עד ליל שנת שאז (ב) יולאים האזכ"ע דקדושה מחך ימי החול ומחשלים עוד ועולים למעלה למקומו ופירשם העליון ונבאר חלל פטי צין הקדושה לימי החול י"ד מדרגה ולפיכך נאשרה המלכה בחילת ליל שנת אש"ע שנתין לא עלו ז"ן חלל עד תג"ח דישפוט משא"כ ב"י"ש שהיה מלכה חובל נפש אש"ע שכבר עלו ז"ן עד חכ"ד דרו"ח עליון ופ"י בנבשיות שולים עד ח"א וכמ"ש במקומו בע"ה. ומ"ש לעיל שכלילה יורדים היא ירידה אחת כמבואר כל זה בעשר ההקדמות כדושי אבי"ע וכפרט בדרוש ב' מדרושים הטוב וכן בע"ח שער סדר אבי"ע (ס"ב ע"א) עם מה שנתבאר בספר ע"ת וכספר הכותת וכפרט בדרוש בני מדרושי סדר תקון התפלה ובגמיה מקימות וזהו בכללות וכע"ה כל ענין יחבאר במקומו בהר הינו יוחר וכפרטות בס"ד פס שמות הכלים והנרנח"י בע"ה :

ועתה באמירת פטום הקמורת יטוין להעלות הקדושה מתוך הקלי' ולהעמידה בגבול קדושת העשיה להיות שכן להעשות חילוניות למלכות דעשיה כמ"ש בס"ד :

הקדמת אנה בכח

והנה ענין שם מ"ב הוא זה הגה טרע כי כל עולם ופרטוף עליון הוא מקור ושורש למה שלמטה ממנו כעודע כי במלכות דילירה נתפשטו עשרה ענפים מי"ם דילירה והם שרשים לי"ם דעשיה וכן במל' דכריאה נתפשטו עשרה ענפים מי"ם דכריאה והם שרשים לי"ם דאילות וכן במלכות דאלי' נתפשטו עשרה ענפי' מי"ם דאילות והם שורש י"ם דכריאה ובמלכות דעקורים נתפשטו ענפי י"ם דעקורים והם שורש לי"ם דאילות וכן עד"ד מעולם לעולם שלמעלה (ד) ממש עד שנמלא שכולם ענפים מסתעפים מי"ם דא"ק שהם שורש ומקור לכל העולמות והם משרשים ביחידה של וכל זה בכללות וכן הוא בצרפות מפרטוף לפרטוף וכן בפרטי פרטות מספירה למדרגה. והגה עכע האור העליון חפלו ומשקו וסאוותו לעלות למקורו ושורשו להכלל ולהרבה שם כשלהבת קשורה בגחלת ואם ככה יעשה יחבטל מאת תיקוט לפיכך שם המחליל לכל בחי' יראה פנימית שלא יעלה האור האזכר ויכנס פנימה יותר מהראוי לו וגם יראה חילוניות וחך וגבול שלא ירד למטה ויזל יותר ממדרגתו והנה יראה זו היא שם מ"ב שהוא בחינת נבירה כמספר יראה ושם זה הוא האזכר ומעכב לאור העליון שלא יעלה יותר מהראוי לו ושלא ירד יותר מגבולו ושם זה הוא ביירה (ה) ר"ל בתג"ח שהם בחי' כלים האמלעיים שהוא פרטוף האמלעי דו"ת דכל בחי' והוא מעכבו מלעלות

המלוכה בה ויבצר דרך מלכות דכחכ"ד דאלי' ומאיר וממשך נשפוט ודוחות דנרנח"י לכל פרטופי האלי' ואז מודווגים ג"ד ווי"ק דב"ד דישפוט וממשיכן מוחין ובחובם מלוכנים האורות הטוב לבני פרטופי תג"ם וזה"י דחילוניות דפנימיות דרו"ן ואז מודווגים השני פרטופים האז' דרו"ן וממשיכים מוחין ושפט ויטין להמשך המוחין והשפט המכר עם אור הא"ם המלוכב במלכות דפרטופי ח"ק ודפרטופי כחכ"ד וז"א דאילות ומחלככים גם במלכות דאלי' ואז יורד המלכות עם כל האורות הטוב ועובר דרך מלכות דכחכ"ד וז"א דכריאה ומחלכב גם במלכות דכריאה ומאיר וממשך נר"ן דנרנח"י לפרטופי הכריאה ויורד ועובר דרך כחכ"ד וז"א דילירה ומחלכב גם במלכות דילירה ימאיר וממשך נרנח"י דנרנח"י לפרטופי הילירה ויורד וממשך השפט והמוחין והאורות הגז' לכח"ב שהם פחיק וז"א ית"י דחילוניות דפנימיות דעשיה דאלי' דעשיה החמתון שהוא למלכות דכחכ"ד ואז מודווגים הפרטופים הגז' וממשיכים המוחין והשפט הגז' נק' כסות והאורות הגז' עם האור הא"ם מתפשטים ומאירים וממשיכים נרנח"י דנרנח"י לכל פרטופי העשיה ופ"י כן ניתן כח ועזו לפרטופים הגז' לכרר חלקי הכלים האורות בעשיה וממשיכים להם מוחין פנימיים ומקופים עם נרנח"י דנפס הנק' מוחין דעובר ואז נתקנים הצירורים הגז' קתת ומחשלים הכלים החילוניים דפרטופי האלי' האזכר והמחין דרו"ן האזכר עם הכיורין הגז' ועילים מהיכל להיכל עד עלוהם אל הילירה ומלבישים לכלים האמלעיים שלהם השומדים עם ביירה. וזהו שנהגיפט לכרוך שאמר שררך לכיון אל חיבור עם ב"ן שבעשיה עם שם מ"ה שביירה ושם ארז"י שבעשיה עם שם הוי"ה שביירה כי כבר נמרו כל חלקי העשיה דאלי' עם הכיורים לעלות אל הילירה פ"י אמירת סדר קרבנות. ומ"ש שפ"י אמירת סדר הקרבנות שולים הפנימיות חכ"ד דעשיה להלביש חילוניות נה"י דילירה וכעד"ן שולים כל המדרגות עד א"ם פנימיות כל מדרגה להלביש חילוניות המדרגה שפליה וכן בזמירות שולים עזר מדרגה אחת פ"ד האזכר וכן בעמידה עוד מדרגה אחת פ"ד האזכר כמ"ש כל ענין במקומו בע"ה היינו (ה) בבי"ע החתומים אבל בבי"ע דאילות שירדו לבי"ע החתומים לכרר כנז"ל הם שולים עם הכיורים שנברר מכל עולם ועולם ועולים לגמרי מוטבם לעולם כמ"י עד עלוהם אל האלי' בעמידה שאז שולים למקומו האמיתי שכל"י במקום שהוא עתה בחול שאף האלי' היו במקומו האמיתי כי בחול יורדים כל האזכ"ע ומחלככים בינו החול עד ליל שנת שאז (ב) יולאים האזכ"ע דקדושה מחך ימי החול ומחשלים עוד ועולים למעלה למקומו ופירשם העליון ונבאר חלל פטי צין הקדושה לימי החול י"ד מדרגה ולפיכך נאשרה המלכה בחילת ליל שנת אש"ע שנתין לא עלו ז"ן חלל עד תג"ח דישפוט משא"כ ב"י"ש שהיה מלכה חובל נפש אש"ע שכבר עלו ז"ן עד חכ"ד דרו"ח עליון ופ"י בנבשיות שולים עד ח"א וכמ"ש במקומו בע"ה. ומ"ש לעיל שכלילה יורדים היא ירידה אחת כמבואר כל זה בעשר ההקדמות כדושי אבי"ע וכפרט בדרוש ב' מדרושים הטוב וכן בע"ח שער סדר אבי"ע (ס"ב ע"א) עם מה שנתבאר בספר ע"ת וכספר הכותת וכפרט בדרוש בני מדרושי סדר תקון התפלה ובגמיה מקימות וזהו בכללות וכע"ה כל ענין יחבאר במקומו בהר הינו יוחר וכפרטות בס"ד פס שמות הכלים והנרנח"י בע"ה :

(צ"ב ע"ב) הקדמת פטום הקמורת

אח"כ (ג) יאמר פטום הקמורת וענייט הוא לכרר

הנהרות וביאורים (ה) מוח' דף ו' ע"א ודף ק"ג ע"א ד"ה סג' : (ב) פטום דף י' ע"ב ודף קכ"ז פטופ"י : (ג) פטו"ן דף ס"א ע"ב : (ד) כפידור הע"ש שלמטה פטו"ן : (ה) פטום דף י"ג ע"ב :

להלכות דתי' דחב"ד דמלכות וקס נס"ד לח"ג ימשיכט
 מנלך דילירי לכות ולהעלות חח"ן דחח"ן דחכמה דחסד
 דעשיה להלכות חח"ן דחסד ונלח דמל' וקס חק"ב סני"ע
 ימשיכט מהוד דילירי לכות ולהעלות דג"ה דבניה דבינה
 דגבורה דעשי' והוד להלכות דג"ה דגבורה והוד דמל' וקס
 יג"ל ס"ק ימשיכט מיסוד דילירי לכות ולהעלות דתי' דתי'
 דדעת דתי' להלכות דתי' דתי' ויטוד דמלכות הכל ע"ד
 הא"ל וסי' השמות כח"ל ולכן בלחמרו הפלח ר' נחמיה אבא
 בכח יתן ריח בין כל שתי חיבות :

ודנה ביום ראשון שלוש החסד ולכן שם הראשון דקס מ"ב
 שהוא אבגית"ן הוא הגבור ובו כלולים כל הא' ולכן
 ביום ראשון יכוין להמשיך הו' שמות הא"ל מתג"ת נה"י דחסד
 דילירי להעלות שש מדרגות דחב"ד וחג"ת דחסד דעשיה
 להלכות פנימיות וחילוניות דמלכות דחסד דילירי הכל כסדר
 הא"ל וכסדר הזה ביום שני בגבורה דכל העולמות ובוים
 אג' בח"ת וכן כולם עד שביום שבת בתל' :

יכוין להמשיך ששה שמות דח"ב האלו מ"ק דו"ק דילירי
 דהיינו ביום ראשון מ"ק דחסד יום (צ"ד ע"א) שני
 מ"ק דגבורה יום ג' מ"ק דתי' יום ד' מ"ק דנלח יום ה'
 מ"ק דהוד יום ו' הששי מ"ק דחסד יום ז' מ"ק דקדוה
 המלכות עלמה לחילוניות חב"ד ופנימיות תג"ת דעשיה
 להעלותם להלכות פנימיות וחילוניות מלכות דכפירה השולטת
 ביום ההוא :

הקדיש (פ"א ע"א) של הודו שהוא ס"ב ומ"ה שיך ג"כ
 קודם קוד אל ה' כו' ושיך גם כן לקדיש בתרא
 של ערבית ושיך גם כן לאחר קריאת תורה שבכתב :

וקדיש דיוגר שהוא ס"ב וע"ב שיך גם כן לאחר ובא
 לליון כו' ושיך ג"כ לקדיש דיוגר דערבית ושיך
 גם כן לאחר קריאת התורה ולאחר קריאת הקבלה :

וקדיש שלאחר נפילת אפים שהוא ש"ב פ"ב שיך ג"כ
 קודם עמידה של מנחה ולאחר עמידה וקודם
 עמידה דערבית ואחריה ושיך גם כן לאחר קריאת ס"ת :

קדיש דפ"ג ומ"ה להעלות העשיה דערבית ולאחר הפלה
 לדוד ולאחר ערבית ולאחר תורה שבכתב :

יכוין שבת הגדול והקדוש היה בלשון חרנים להכניע
 הקליפות ולנפלים ולכרר ולהעלות מתוכם את ה"א
 מיני קדושה ששאריו בהם מו' מלכות וז"ן ו"ה ולאברהם
 לאותיות י"ה א"י"ה שהם המוחין האלו :

יכוין השני פרטופי דנה"י ומג"ת חו"ן וכל א' כלול מה'
 כבר נחקט מאליהם והם כלולים כל אחד מה'
 פרטופים דהייט נה"י ומג"ת ובינה וחכמה וכתר דנה"י וכן
 דמג"ת ח"א וכן דנוק' כבר הם מתוקנים מאליהם והם נק'
 נרנח"י דרוח ונרנח"י דנפש והם הם השבעה מלכים דחו"ן
 (ב) בכללות הקדיש יכוין כי יש בו ד' מ"ב שנים דאותיות
 ושנים דחיבות דהיינו יגדל ויתקדש שמים רבא הם ד' חיבות
 ומבטלמא עד משיחה הם עשר חיבות ומן אמן יהא כו' פד
 סוף הקדיש הם כ"ח חיבות דהיינו אחד דחיבות ותיבת ד"ה מ"ב

הם י"ד אותיות ומאזן עד פלמחא הם כ"ח אותיות הכי מ"ב
 א' דאותיות וכו' וזין דוישכתב כו' הם בני' מ"ב ב' דאותיות
 והז' חיבות דוישכתב כו' הם בכל אחד מהם ששה אותיות
 הכי מ"ב שני דחיבות והמ"ב דאותיות הם דמ"ה והם דמוחין
 דגדלות דאיתא והמ"ב דחיבות הם דמ"ב והם דמוחין דגדלות
 דאבא והכל הוא בעשיה דז"א דלתי' וזו"א דעביה עלמה
 והמוחין דאבא דהייט ב' המ"ב דחיבות הם דמוחין דגדלות
 להיכל ק"ק דעשיה דז"א דלתי' ולהיכל ק"ק דז"א דעביה והמוחין
 דאמא דהייט הכי מ"ב דאותיות הם דמוחין דגדלות לז"ק שהם
 ששה היכלות החמיונים הנק' ז"א דעשיה דז"א דלתי' ח"א דז"א
 דעשיה ובמ"ב הא' דאותיות סרמת כד"ה עד פלמחא הוא
 להמשיך

להעלות לחב"ד וע"כ נקראו ידים שהם חג"ה וכן יש בו ג"ס
 י"ד אותיות והוא מתחלק לו' שמות לשומח ו' החטויות חג"ת
 נה"י כל שם משש אותיות בסעי' אחת וכל שם כלול מכולם
 יש בו סדרות כולם נגד פרטות שבעה חטויות שבסעי' האלו
 ועל שם מ"ב (ה) זה נחמך בשתי' יבסה פניו ובשתיים יבסה
 רגליו ובשתיים יפופק **ר"ל שבשתי אותיות ראשונות** שכל שם
 יבסה פניו שהם חב"ד דכל ספירה אית א' לככות אור פנימי
 ואות ב' לככות אור המקף שלא לעלות לשורשו ובשתי
האחרות שניות שכל שם יבסה רגליו שהם פנימי ומקף דנה"י
 דכל ספירה שלא יחשפט וירד למטה ממדרגתו **ובשתי אותיות**
 אחרונות יפופק בפנימי ומקף בחג"ת דכל ספירה לעלות
 בעת עליית העולמות למקום הגריך לו ולא יותר כי ב'
 אותיות ראשונות אוחזים ומעכבים לו שלא להחשלות יותר וכ"ז
 הוא ע"י שמות הגמורים בספוק זה באופן זה בשתי"ס יבסה'
 סני"י ר"ה ג' ג"ב כמספר ס"ג ועשר אותיות ר"ט מוליח
 דמ"ה לככות אור"ס ול"ב ב' כמוהו לככות אור"ת ובשתי"ס
 יבסה' רגליו ר"ט ג' ב"ש ח"ק ח"ק אחד לככות הפנימי וא'
 לככות אור המקף וכל ח"ק מספרו ס"ג ומ"ה ובשתיים יפופק
 תיבת יפופק נחלקת כי יפ"ו מספר אלהים לנורך הפנימי וב'
 פ"ט מספר אלהיה דיודי"ן לנורך (ע"ב) המקף והנה נודע
 כי סדר ממשלת עליון בגנעת ימי השבוע הוא כי בכל יום
 שולטת ומשלת ספירה א' מו' ספי' החטויות דכללות
 ודפרטות בכל העולמות בהחלבושם זה בזה להשפיע ולהגייג
 העולמות. גם נודע כי פירות כללות פנין חילוניות ופנימיות
 סמ' בכל מקום הוא כי ב' פרטופי נה"י וחג"ת עיבור וימקה
 שהם נפש ורוח של אורו העולם או הפרט' או הספירה
 נקרא חילוניות בערך ג' פרטופים הפנימיים חב"ד דגדלות
 שהם נשמה חיה יחידה שלו שנקראים פנימיות בערכו ונדע
 כי פנימיות החחמון ערכו בערך חילוניות הפליון ממט ועתה
 לריכין אט לעלות שש מדרגות חילוניות חב"ד ופנימיות חג"ת
 דעשיה ע"י ששה שמות דמ"ב הראשונים להלכות פנימיות
 וחילוניות מלכות דילירי העומדת שם שבה שש אותיות דשם
 השביעי שקול"ת ולאחר כל שם מהששה שמות אל אור א'
 דשם השביעי ולכן בלחמרו הפלה אבא בכח כו' יכוין בר"ת
 להמשיך ששה שמות הראשונים מתג"ת נה"י דילירי להעלות
 ע"י ג' שמות הראשונים את חילוניות חב"ד דעשים שהם
 חג"ת ונה"י דחב"ד להלכות פנימיות המלכות דילירי שהם
 חב"ד שבה וע"י ג' שמות אחרונים להעלות פנימיות חג"ת
 דעשיה שהם חב"ד דמג"ת להלכות חילוניות המלכות שהם
 חג"ת ונה"י שבה באופן זה בלחמרו ששה חיבות ראשונים
 יכוין להמשיך שם הראשון אבגית"ן מחסד דילירי בשתי
 אותיותיו הראשונות יבסה פנימי ומקף דחח"ן דחכמה דחסד
 ונלח דחכמה דעשיה ע"י השמות הנז"ל ובשתי אותיות שניות
 לככות פנימי ומקף דחח"ן דנלח דחסד ונלח דחכמה ע"י
 שמות הנז"ל ובשתי אותיות אחרונות לשופק בפנימי ומקף
 דחח"ן דחסד דחסד ונלח דחכמה ולהעלות כל כללות החח"ן
 דחסד ונלח דחכמה ע"י שמות הנז"ל להלכות חח"ן דחב"ד
 דמלכות דילירי ולחברו לאות ש' דשם השביעי וכן עז"ה
 בלחמרו שש חיבות האחרות שהם קבל רח עמד כו' יכוין
 בשם קר"ע שט"ן להמשיכו מן גבורה דילירי בשתי אותיות
 ראשונות לככות פנימי ומקף דבג"ה דבינה דגבורה ואד
 דבינה דעשיה ובשתי אותיות שניות לככות פנימי ומקף דבג"ה
 דהוד דגבורה והוד דבינה ובש"י אותיות אחרונות לשופק
 בפנימי ומקף דבג"ה דגבורה דגבורה והוד ולעלות כל כללות
 הנג"ה דגבורה והוד דבינה ע"י השמות הנז"ל להלכות בג"ה
 דחב"ד דמלכות ולחברו אל אור ק' דשם השביעי וכסדר הוא
 יכוין בכל שם כי שם נג"ד יכ"ש ימשיכטו מת"ת דילירי
 לככות ולהעלות דתי' דתי' דתי' ויטוד דדעת דעשיה

